

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 3. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII nunt, Vir mansuetudine singulari atque
 A. C. 679. omnibus hilaris & jucundus. Is Episto-
 la Imperatoris Constantini ad Anteces-
 sorem suum directa ab Epiphanio Nota-
 rio accepta, statim ad reducendam pa-
 cem manum admovit.

§. III.

Ecclesia Anglicana.

vita per Ed-
di. c. 23.
Sup. Lib.
XXXIX.
S. 46.
Bed. IV. hist.
c. 19. vit.
S. Edilth.
to. 2. Act. B.

Inter hæc S. Wilfridus Archiepiscopus
 Eboracensis Romam pervenit, quere-
 lam movens, quod injuste fuisset deposti-
 tus. Is Ecclesiam suam annis quatuor,
 ex quo fuerat restitutus, in pace rexerat,
 nempe quamdiu Regina Edeltrida cum
 Rege Egfrido fuit. Hæc Princeps Regia,
 licet bis nupta, semper suam Virginita-
 tem illibatam servavit; primo enim
 Tumberti Principis brevi tempore, &
 deinde Egfridi Regis annis duodecim uxor
 fuit. Cum Rex sciret neminem apud E-
 deltridam plus auctoritate valere, quam S.
 Wilfridum, eidem fundos & multas pro-
 misit pecunias, si Reginam eo adduceret,
 ut matrimonium consummari patere-
 tur. Postquam vero id impetrare non
 potuit, Rex tandem consensit, ut, quod
 tam diu flagitaverat, ad Monasterium
 convolaret. Velamine Monastico ema-
 nibus S. Wilfridi accepto, postea ab eo-
 dem Monasterii Elgenfis seu Elyensis,
 quod ipsa fundaverat, Abbatissa consti-
 tuta

tita est. Non vero mulierum tantum, ^{Sæculum VII}
 sed etiam virorum Congregatio ibi fuit. A. C. 679.

Anno ab hac Fundatione septimo obiit
 Edeltrida Regina anno 679. atque post
 lapsum annorum sexdecim corpus ejus
 integrum repertum argumento fuit,
 Deum hujus Virginis singularem purita-
 tem ita remunerari voluisse.

Postquam Edeltrida ad Monasterium
 discessit, Rex Egfridus duxit Ermenbur-
 gam, quæ, odio in S. Wilfridum con-
 cepto, S. Viri potentiam sæcularem, di-
 vitias, Monasteriorum multitudinem,
 amplitudinem ædificiorum, ingentem nu-
 merum clientum, vestibis armisque
 splendentibus procedentem comitan-
 tium, muliebri loquacitate apud Regem
 in pejus extollebat. Rex uxori obse- *Bed. IV. hist.*
 cundans a S. Theodoro Cantuariensi pe- *c. 12.*
 titit, ut S. Wilfrido deposito tres alios
 Episcopos, scilicet Bosam Regioni Deiro-
 rum Hagulstadii, Eatam Berniciensibus *S. Wilfridus*
 Eboraci, & Eadhedum Lindisfarniæ ordi- *Depositus.*
 naret. Hi in illas Sedes deducti sunt
 S. Wilfrido absente, cui, cum Regem &
 Archiepiscopum adiisset, quæsivissetque,
 cur sibi innoxio Bona a Regum Pietate
 accepta eriperent, responderunt coram
 omni populo: *Nullius criminis te accu-*
samus, sed tamen Sententiam nostram non
mutamus. Hæc anno 678. Regni Egfri- *Be. epist.*
 di octavo gesta. Nempe S. Theodorus *Be. IV. hist.*
 liberam *c. 17.*

Sæculum VII liberam potestatem in omnes Angliæ Ec-
 A. C. 679. clesias exercebat, quippe Winfrido Mer-
 ciorum Episcopo, quod sibi præcepta
 non fecisset, deposito, Sexwulfum cu-
 jusdam Monasterii Fundatorem & Abba-
 tem in ejus Sedem ordinavit; Winfri-
 dus vero ad suum Monasterium rever-
 sus ibidem vitam sancto fine clausit. Er-
 conwaldum quoque vitæ sanctitate con-
 spicuum, qui trigesimo Aprilis colitur,
 Episcopum Londinensem seu Essexien-
 sem ordinavit. Sebbio Regi ejusdem
 Regionis, nempe Saxonix Orientalis, in-
 signi pietate, Institutum Monasticum jam
 longo tempore amplecti cupienti, obsta-
 bat Regina Conjux; cum tandem in
 morbum lethalem incidisset, accersito E-
 piscopo Londinensi, ab eo Benedictionem,
 & Habitum Monasticum tandem
 exoptatum accepit.

Mart. Rom.
 30. Apr.
Be. IV. hist.
 c. 11.

Istud omnium primo occurrit mihi
 exemplum hujusmodi Religionis poste-
 rioribus Sæculis frequentissima, Mona-
 chorum habitu indutum mori velle.

Sub idem tempus anno 679. accidit, ut
 juvenis, nomine Imma, post conflictum
 in campo tanquam mortuus relinque-
 retur. Hostes inventum, obligatis i-
 psius vulneribus, captivis adnumerarunt,
 noctuque vinculis adstringebant, ne effu-
 geret. Ei frater erat, nomine Tunna
 Presbyter & cujusdam Monasterii Ab-
 bas,

Bed. IV. hist.
 c. 22.

Bed. IV. hist.
 c. 22.

bas, qui credens, in acie occisum, corpus quaesivit, cumque invenisset cadaver alterius, ipsi admodum similis, illud ad Monasterium suum delatum, honorifice sepelivit, & pro liberatione animæ ejus sæpe Missam celebravit. Mirum! fraternæ orationis effectum sensit vivens frater, quippe hora tertia, scilicet, qua Missa celebrari solebat, sæpe captivi vincula nemine manum admovente solvebantur. Comiti illi, qui captivum tenebat, interroganti, an fascinatione id, efficeret, respondit: *Non sum prestigiator, sed habeo fratrem Presbyterum, qui, me mortuum esse, credens sæpe Missam pro me offert, & si in altera vita jam essem, anima precibus ejus a pœnis liberaretur.* Sanitati restitutum juvenem ille Comes alteri venundedit, qui tam parum ac prior Dominus eum in vinculis retinere potuit, nam etsi varii generis compedes adhiberentur, sæpe certis horis ab iis liberabatur. Tandem a Domino suo fide data dimissus, pretio libertatem redemit. Ad fratrem deinde reversus intellexit, horas illas, quibus varie juvabatur, & vincula solvebantur, fuisse easdem, quibus pro se Missa offerebatur. Hujus juvenis exemplo excitati plures Christiani pro mortuis, quos adjutos volebant, orare, eleemosynas dare, & S. Sacrificium offerre cœperunt. Beda istud factum

Sæculum VII
A. C. 679.

Sæculum VII factum referens dicit, se illud ab illis,
A. C. 679. qui ipsum juvenem id narrantem audi-
 verant, accepisse.

§. VI.

S. Wilfridus in Frisia.

Eddi. c. 23.
 24.

Sanctus Wilfridus, Sede sua injuste
 pulsus, ex consilio Fratrum suorum
 Episcoporum Romam ire & injuriæ repa-
 rationem petere statuit. Itaque multis
 millibus Monachorum, quibus præfue-
 rat, Episcoporum curæ commissis, cum
 suis Clericis & comitatu navem con-
 scendit. S. Viri hostes, rati, ipsum per
 Franciam Occidentalem, nempe electa
 via brevior, iter facturum, præmissis
 ad Regem Theodoricum & Ebroinum
 donis rogarunt, ut in remotissimas ter-
 ras proscriberetur, vel, sociis ejus inter-
 feclis, rebus omnibus privaretur. Ecce
 vero errorem! Franci, quibus Wilfridus
 ignotus erat, Winfridum Episcopum
 Lichfeldiensem, & ipsum Sede sua pul-
 sum, capiunt, pecunias omnes diripiunt,
 multosque S. Viri socios mactant.

6. 25.

Interim S. Wilfridum directo ad O-
 rientem itinere ad Frisones, falsorum
 Deorum Cultores delatum, illius Gen-
 tis Rex Algisus honorifice excepit, &
 subditis suis Evangelium prædicantem
 non prohibuit. Cum deinde, Sancto E-
 piscopo in erudiendis his populis desu-
 dante